

OKRESNÝ SÚD V ŽILINE

U Z N E S E N I E 2 -06- 2015

Dátum: ...

...krát. ... príloh ...

...kolok v hodnote: ...

Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, v právnej žalobe: [redacted], nar. [redacted], bytom [redacted], zastúpený splnomocneným zástupcom: [redacted] so sídlom [redacted], IČO: [redacted], adresa pre doručovanie písomností: [redacted], [redacted], [redacted], rod. [redacted], nar. [redacted], bytom [redacted] proti žalovanému: [redacted] so sídlom [redacted], IČO: [redacted], zastúpený: [redacted] so sídlom [redacted], IČO: [redacted] o určenie existencie porušenia práva spotrebiteľa a primerané finančné zadost'učinenie, o námietke zaujatosti vznesenej žalovaným voči sudcovi Okresného súdu Žilina, takto

r o z h o d o l:

JUDr. Vladimír Kozáčík, sudca Okresného súdu Žilina, n i e j e vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 14C/295/2014.

O d ô v o d n e n i e

Písomným podaním zo dňa 30.03.2015 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 07.04.2015 žalovaný uplatnil podľa § 15a ods. 1 O.s.p. námietku zaujatosti voči JUDr. Vladimírovi Kozáčíkovi, sudcovi Okresného súdu Žilina. Námietku odôvodnil tým, že žalobcovia v postavení spotrebiteľov sa domáhajú určenia, že žalovaný porušil ich práva vyplývajúce zo zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a z Občianskeho zákonníka. Zároveň sa domáhajú určenia, že zmluvná podmienka (špecifikovaná v žalobe) je absolútne neplatná a neprijateľná. Lustráciou na webovom sídle Súdnej rady SR a v katastri nehnuteľností ku dňu uplatnenia námietky zistil, že zákonnému sudcovi JUDr. Vladimírovi Kozáčíkovi boli poskytnuté dva hypotekárne úvery (v roku 2009 a 2010), obidva úvery sú zabezpečené záložným právom zriadeným v prospech VÚB, a.s.. Čo sa týka predmetu tohto konania, zákonný sudca je v obdobnom právnom postavení ako žalobcovia, nakoľko v súvislosti s poskytnutím hypotekárnych úverov má vo vzťahu k hypotekárnej banke postavenie spotrebiteľa. Z postupu zákonného sudcu na pojednávaní dňa 24.03.2015 je zrejmé, že mieni žalobe vyhovieť, a to i napriek tomu, že žalobcovia nemajú aktívnu vecnú

legitímáciu na jej podanie ani naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Dôvodne preto možno dospieť k záveru, že u zákonného sudcu sú dané pochybnosti o jeho nezaujatosti pre pomer k veci, a to z hľadiska jeho zjavne tendenčne prospotrebitel'ského postupu, ktorý flagrantne naruša princíp rovnosti účastníkov a pravdepodobne je motivovaný práve určitým pocitom spolupatričnosti vo vzťahu k žalobcom. Žalovaný v tomto smere poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR II.ÚS 76/1999, II.ÚS 16/2011 a na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Nc/17/2010 a 1Nc/8/2010. V ďalšej časti námietky žalobca poukázal na skutočnosť, že zákonný sudca v rozpore sust. § 40aa O.s.p. účinným od 01.03.2015 nevyhotovil zvukový záznam z jediného pojednávania vo veci, priebeh pojednávania bol sudcom zaznamenaný iba pomocou diktafónu, pričom v zápisnici o pojednávaní boli zaznamenané iba prednesy právnych zástupcov účastníkov konania a súdu. Po otvorení pojednávania právny zástupca žalobcu požiadal o pripustenie zmeny žalobného petitu, ktorú žiadal, aby sa zmenila na požiadavku o výšku náhrady škody. Vzhľadom na modifikáciu žalobného petitu právny zástupca žalovaného pred prerušením pojednávania požiadal súd, aby mu umožnil sa k veci dodatočne písomne vyjadriť, čo mu pred prerušením pojednávania bolo možné urobiť a prisúdiť. Keďže v danej veci nebol celý priebeh pojednávania zachytený aj na ďalšom záznamovom zariadení, v zápisnici táto žiadosť absentuje. Po prestávke sudca z neznámych dôvodov svoje stanovisko zmenil a právneho zástupcu žalovaného na pokračovanie pojednávania za účelom podania písomného vyjadrenia zamietol. Zároveň mu neumožnil predložiť v konaní ním navrhnutý dôkazný prostriedok, ktorý má priamy súvis s prejednávanou vecou. Následne vydal uznesenie, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené a pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku. Právny zástupca žalovaného tak bol v podstate „donútený“ predniesť záverečný návrh ústne do zápisnice bez možnosti oprieť svoje tvrdenia o ďalšie dôkazné prostriedky. Žalovaný mal za to, že takto prezentovaným postupom mu bola zo strany súdu opakovane odňatá možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal na odbornú literatúru (Števček, Ficová a kol.: Občiansky súdny poriadok. Komentár – 1. diel. 2. vydanie) i na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 47/05. Žalovaný na základe týchto skutočností navrhol, aby nadriadený súd rozhodol tak, že sudca JUDr. Vladimír Kozáčík je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 14C/295/2014.

Sudca JUDr. Vladimír Kozáčík vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedol, že nie sú mu známe dôvody pre jeho vylúčenie z rozhodovania a prejednávania predmetnej veci. Pokiaľ žalovaný poukazuje na jeho postup v konaní, t.j. že mu neumožnil vyjadriť sa k veci, porušil rovnosť účastníkov konania, resp. nereflektoval na zánik úverového vzťahu, mal za to, že sa jedná o dôvody spočívajúce v konaní sudcu pri prejednaní veci a na tieto dôvody nemožno prihliadať. Čo sa týka námietky vo vzťahu k hypotekárnym úverom, potvrdil, že mu boli poskytnuté dva hypotekárne úvery veriteľom VÚB, a.s., pričom doposiaľ nebol označený za rizikového klienta a prípadná zhoda vo všeobecných obchodných podmienkach v súvislosti so zvýšením úrokovej sadzby nie je mu známa. Nie je v žiadnom blízkom vzťahu k účastníkom konania, nemá vzťah k veci samej a nie je mu známe ani to, či by dokázal prípadné závery z konania aplikovať na jeho úverový vzťah. Zo strany žalovaného mu nikdy nebol poskytnutý žiadny úver a ani ho o poskytnutie úveru nežiadal.

Krajský súd v Žiline ako súd nadriadený Okresnému súdu v Žiline (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť vznesenej námietky zaujatosti z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ust. § 14 ods. 1, 3 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať

pochybnosti o ich nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Účelom citovaného ust. § 14 ods. 1 O.s.p. je prispieť k nestrannému prejednávaniu veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu sledovanému uvedeným ustanovením zodpovedá právna úprava skutočnosti, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právneho vzťahu sudcu, a to: a) k veci, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, b) k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, c) k zástupcom účastníkov konania, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod písm. b).

Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (§ 14 ods. 3 O.s.p.).

Inštitút vylúčenia sudcov z prejednávania a rozhodovania veci je základnou zákonnou zárukou zaistenia ústavnej požiadavky sudcovskej nestrannosti v konaní. Zároveň je potrebné uviesť, že rozhodnutie o vylúčení sudcov z dôvodu uvedeného v ust. § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. Rovnako nezákonné ako prejednávanie a rozhodovanie veci sudcom, o ktorého nezaujatosti sú pochybnosti, je preto aj rozhodnutie o vylúčení sudcu tam, kde pre takéto postupy nie sú splnené zákonné podmienky.

Sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle ust. § 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z. z. a je povinný prejsť a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným Rozvrhom práce súdu.

Meradlom pre hodnotenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko účastníka konania, ktoré je spravidla motivované tým, že súd nekoná a nerozhoduje podľa jeho predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania resp. rozhodovania nepatrí účastníkovi konania a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu. I keď zákon (§ 14 ods. 1 O.s.p.) spája vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci nielen so skutočnou preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti (viď zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná), nemožno prehliadnuť, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nemôže byť odňatý zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na uvedené možno prijať záver, že vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania jemu pridelených vecí možno len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Z vyššie uvedeného princípu vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (napr. Saraiva de Carvalho proti Portugalsku resp. Gautrin proti Francúzsku). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne vec prejsť a o nej rozhodnúť.

Krajský súd v Žiline ako súd nadriadený vychádzajúc z vyššie uvedených princípov a prihliadnuc na obsah vznesenej námietky zaujatosti i na obsah predloženého spisového materiálu nezistil žiadne také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit' pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu JUDr. Vladimíra Kozáčka v prejednávanej veci. Z obsahu

spisového materiálu, vznesenej námietky i z vyjadrenia sudcu možno v tomto štádiu konania bez dôvodných pochybností vyvodit', že zákonný sudca nemá vzťah k účastníkom konania ani k ich zástupcom v zmysle ust. § 14 ods. 1 O.s.p.. Pokiaľ žalovaný videl existenciu pochybností o nezaujatosti zákonného sudcu z hľadiska jeho pomeru k veci, nadriadený súd dospel k záveru, že žalovaným prezentované skutočnosti (že žalobcovia v prejednávanej veci vystupujú ako spotrebitelia a ak zákonný sudca má v inej banke 2 hypotekárne úvery, z tohto dôvodu je tiež spotrebiteľom, a preto je motivovaný práve určitým pocitom spolupatričnosti vo vzťahu k žalobcom) nie sú ani z hľadiska tzv. teórie zdania vyvolať pochybnosti o nezaujatosti zákonného sudcu. V tomto štádiu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit', že existencia dvoch hypotekárnych úverov (ktoré zákonný sudca má v inej banke) ho motivovala k zjavne prospotrebitel'ským postupom v prejednávanej veci, resp. k pocitu spolupatričnosti vo vzťahu k žalobcom ako spotrebiteľom. Nadriadený súd vyhodnotil úvahu žalovaného vo vyššie uvedenom smere ako jeho výsostne subjektívne hľadisko, ktoré nie je a ani nemôže byť dôvodom na vylúčenie sudcu pre jeho pomer k veci v zmysle ust. § 14 ods. 1 O.s.p.. Prijat' iný záver by znamenalo mať pochybnosti o nezaujatosti všetkých sudcov, ktorým bol na základe spotrebiteľskej zmluvy poskytnutý úver a ktorí by zároveň mali (museli) prejednať a rozhodnúť spor iných spotrebiteľov a bánk (či už by boli v postavení žalobcov alebo žalovaných) majúci spotrebiteľský charakter.

Nadriadený súd za dôvod na vylúčenie zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 14C/295/2014 nepovažoval ani námietky žalovaného v tom smere, že zákonný sudca nevyhodnotil zvukový záznam z pojednávania, resp. že žalovanému na pojednávaní najskôr odobril možnosť odročenia pojednávania, no po prerušení pojednávania zákonný sudca svoje stanovisko zmenil a návrh právneho zástupcu žalovaného na odročenie pojednávania zamietol. Nadriadený súd dospel k záveru, že žalovaným vyššie prezentované skutočnosti sú okolnosťami, ktoré majú charakter postupu sudcu v konaní o prejednávanej veci, a preto v zmysle ust. § 14 ods. 3 O.s.p. nie sú dôvodom na vylúčenie zákonného sudcu.

Vo vzťahu k zápisnici o pojednávaní zo dňa 24.03.2015 nadriadený súd považuje za vhodné poznamenať, že jej obsah je precízny, z jej obsahu zároveň vyplýva, že právny zástupca žalovaného svoje prednesy diktoval priamo do diktafónového záznamu. Pokiaľ sudca jeho návrh na odročenie pojednávania zamietol a zároveň vyhlásil dokazovanie za skončené, v zmysle ust. § 118 O.s.p. je právom sudcu určiť ďalší priebeh pojednávania i rozhodnúť, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a ktoré nie. Správnosť, resp. nesprávnosť postupu sudcu v tomto smere môže byť (v prípade odvolania proti rozhodnutiu o veci samej) preskúmaná odvolacím súdom v rámci odvolacieho konania.

Nadriadený súd na základe vyššie uvedených skutočností a právnych úvah nevyhovel vznesenej námietke zaujatosti žalovaného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

V Žiline, dňa 14. mája 2015

Za správnosť vyhotovenia:
Bc. Zuzana Mičová

(podpis)

JUDr. František Potocký
predseda senátu